

# A KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG LEGFRISSEBB ÁLLÁSFOGLALÁSAI

**Dr. Trexler Csilla**, vizsgáló, Közbekzerzési Hatóság,  
Közszolgálati és Támogató Főosztály Hatósági Ellenőrzési Osztály  
DOI: 10.37371/KEP.2026.8.1

## A Közbekzerzési Hatóság legfrissebb állásfoglalásai

A Közbekzerzési Hatóság állásfoglalások formájában ad felvilágosítást a közbekzerzési eljárásokban résztvevő jogalkalmazók számára a közbekzerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) és kapcsolódó végrehajtási rendeleteinek alkalmazásával összefüggő általános jellegű megkeresésekre.

Alábbiakban a Kbt. alkalmazásával összefüggő kérdésekre adott válaszainkat rendeztük sorrendbe, bízva abban, hogy iránymutatásaink nem csak a kérdésfeltevőknek, hanem valamennyi Olvasónknak hasznos információkkal szolgálnak.

Felhívjuk Tisztelt Olvasóink figyelmét, hogy a közbekzerzésekre irányadó jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos döntések meghozatala mindenkor a közbekzerzési eljárások résztvevőinek joga és felelőssége. Hangsúlyozzuk továbbá, hogy az állásfoglalásokban megfogalmazott véleményeknek jogi ereje, kötelező tartalma nincsen.

### 1. kérdés

A Kbt. 16. § (4) bekezdése egy szervezeten belül működő, önálló jogalanyisággal nem rendelkező, de egyebekben a jogszabályhely által megkövetelt egyedi jellemzőkkel és önállósággal bíró belső szervezeti egységekre vonatkozó szabályozást állapít meg. A jogszabályhelyhez fűzött kommentár külön kitér az ilyen szervezetek beszerzési és szerződéskötési önállóságára. A jogszabályhely helyes alkalmazásához kérte a Hatóság jogszabály-értelmezését a „saját gazdasági szervezet” fogalom tekintetében az alábbi kérdések mentén: 1.1. Helyes-e az az álláspont, hogy az adott, önálló költségvetéssel rendelkező szervezeti egység „saját gazdasági szervezettel” rendelkezik, amennyiben: a szervezeti egységnek munkaszerződésben és munkaköri leírásban a szervezeti egységnél feladatot ellátó munkavállalói vannak, a szervezeti egység saját vezetővel rendelkezik, költségvetése egyértelműen elkülönülő, költségvetésének felhasználása és kötelezettségvállalási rendje

szabályozott, gazdálkodása során a szükséges munkavállalói pénzügyi szakértelem megfelelő formában biztosított. 1.2. Helyes értelmezés-e az, hogy a „saját gazdasági szervezet” fogalomkapcsolatban a „szervezet” fogalomkörében a kapcsolódó joggyakorlat nem alkalmaz méretbeli megkötést, a korábban felsorolt ismérvek önmagukban megfeleltethetők a „szervezet” fogalmának.

### A Közbekzerzési Hatóság válasza:

**1.1 A Közbekzerzési Hatóság álláspontja szerint a Kbt. 16. § (4) bekezdése szerinti szabály alkalmazhatóságához mind az adott működési egység önállóságára, költségvetése feletti rendelkezési jogra, mind pedig ehhez a működési egységhez rendelt gazdasági szervezetre szükség van, és ez utóbbinak a működését, felelősségi körét is szükséges a szervezeti és működési szabályzatban rögzíteni. Az állásfoglalás kérdésben nem kerültek ismertetésre ezen utóbbi körülmények, továbbá nem alátámasztott a szervezeti egység döntési önállósága, saját költségvetése feletti önálló rendelkezése, valamint az adott beszerzések tekintetében fennálló döntési önállósága. Annak megítélése, hogy az adott intézmény szerkezeti struktúrája és a szervezeti egységek jogköre alapján a fenti gyakorlat teljes egészében és maradéktalanul megfeleltethető-e a Kbt. 16. § (4) bekezdés szerinti feltételeknek, az érintett ajánlatkérő feladata és felelőssége az összes releváns információ birtokában.**

**1.2. A Közbekzerzési Hatóság álláspontja szerint helyes az az értelmezés, miszerint a „saját gazdasági szervezet” fogalom kapcsán sem a Kbt., sem a joggyakorlat nem alkalmaz méretbeli megkötést. Amennyiben egy ajánlatkérő önálló szervezeti/működési egysége saját gazdasági szervezettel és működési költségvetése felett önálló rendelkezési joggal bír, akkor az ajánlatkérőnek lehetősége van a becsült érték működési/szervezeti egység szintjén történő meghatározására, függetlenül a szervezeti egység nagyságától.**

**Ha a szervezeti/működési egység vagy saját gazdasági szervezettel vagy a működési költségvetése felett önálló rendelkezéssel nem bír, akkor nincs lehetőség a Kbt. 16. § (4) bekezdésében írottak alkalmazására.**

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:**

Állásfoglalás kérésében a Kbt. 16. § (4) bekezdése szerinti „saját gazdasági szervezet” mint fogalom tartalmának értelmezését kéri. A Kbt. 16. § (4) bekezdése szerint: „Ha az ajánlatkérő szervezet több különálló működési vagy szervezeti egységből (a továbbiakban: működési egység) áll, a közbeszerzés – 19. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megállapított – becslült értékének meghatározása során valamennyi működési egység beszerzési igényét együttesen kell figyelembe venni, kivéve, ha egy különálló működési egység saját gazdasági szervezettel és működési költségvetése felett önálló rendelkezési joggal bír. Ez utóbbi esetben a közbeszerzés becslült értékét az érintett különálló működési egység szintjén is meg lehet határozni.” Mind a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló Európai Parlament és Tanács 2014. február 26-i 2014/24/EU irányelv (továbbiakban: 2014/24/EU Irányelv), mind a Kbt. 16. § (4) bekezdése kimondja, hogy azok a különálló működési vagy szervezeti egységek, amelyek saját gazdasági szervezettel és működési költségvetésük felett önálló rendelkezési joggal bírnak, és amelyeknek ebből kifolyólag önálló döntési joguk van, a beszerzésekkel kapcsolatban a beszerzések becslült értékét ezen működési vagy szervezeti egységek tekintetében külön-külön jogosultak meghatározni ezen önálló rendelkezési jogra tekintettel. A Kbt. nem definiálja a gazdasági szervezet fogalmát, így e tekintetben az egyéb jogszabályok rendelkezései veendőek figyelembe: az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 10. § (4) bekezdése kimondja, hogy a költségvetési szerv – a (4a) és (4b) bekezdésben meghatározott kivétellel – gazdasági szervezettel rendelkezik. A gazdasági szervezetet a Kormány rendeletében meghatározott képesítéssel rendelkező gazdasági vezető vezeti. Az Áht. 10. § (4a) és (4b) bekezdésében írott kivételen túl minden költségvetési szerv rendelkezik gazdasági szervezettel. A Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanácsnak a becslült érték számítása, a részekre bontás tilalma és a beszerzési igények mesterséges egyesítése tárgyában született útmutatója (2021. szeptember 30.) szerint a működési/szervezeti egység beszerzési igényeit akkor lehet az ajánlatkérő beszerzési

igényeitől elkülönülten figyelembe venni az ajánlatkérő beszerzéseinek becslült értéke számítása során, ha a működési/szervezeti egység – bár jogilag nem önálló – saját maga dönthet beszerzési igényeiről, azok tekintetében önállóan vállalhat kötelezettségeket a működési költségvetése terhére és valósíthatja meg gazdasági szervezetén keresztül. A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint mivel a „saját gazdasági szervezet” fogalma nincs definiálva sem a Kbt.-ben, sem más jogszabályban, így ajánlatkérő felelősségi köre, hogy a szervezeti és működési szabályzatában, vagy egyéb belső rendelkezésben ezzel kapcsolatban előírásokat, elvárásokat fogalmazzon meg, továbbá a 2014/24/EU Irányelv előírásai alapján az szükséges, hogy az önállóan működő szervezeti egység ezen a gazdasági szervezeten keresztül finanszírozza a kérdéses szerződést a rendelkezésre álló költségvetésből. A fenti előírások alapján megállapítható, hogy a saját gazdasági szervezet megléte és a működési költségvetés feletti önálló rendelkezési jog érvényesülése nem választható el élesen egymástól, e két szempont gyakran összefonódva jelenik meg. Az állásfoglalás kérésben ismertetett információk alapján nem tehető egyértelmű kijelentés arra vonatkozóan, hogy a bemutatott szervezeti egység „saját gazdasági szervezetnek” minősül: a) Nem derül ki, hogy a működési egység önállóan folytatja-e le a közbeszerzési eljárást és saját maga dönt-e a beszerzéseiről (önálló módon felelős a saját beszerzéseiről). b) Nem állapítható meg, hogy a szervezeti egység az elkülönített költségvetése felett, különösen az érintett közbeszerzési eljárás költségvetési sora felett önállóan rendelkezik. E körben a költségvetés felhasználására és a kötelezettségvállalásra vonatkozó szabályzat lehet a döntő szempont, azonban ennek tartalma nem ismert. c) Nincs információ arra vonatkozóan, hogy a beszerzés tekintetében a szervezeti egység önállóan jogosult-e a szerződés megkötésére, illetve annak finanszírozása saját rendelkezésre álló költségvetéséből önállóan történik-e. Az, hogy a szervezeti egység munkavállalókkal, önálló vezetővel, elkülönített és szabályozott felhasználású költségvetéssel, valamint pénzügyi szakértelemmel rendelkezik, önmagában még nem jelenti a döntéshozatali önállóság fennállását. A Kbt. 16. § (4) bekezdése szerinti minősítésnél elsődlegesen a ténylegesen érvényesülő függőségi viszonyok és működési folyamatok vizsgálандók.

#### **2. kérdés**

*A Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontja szerint a támogatásból*

*megvalósuló beszerzés vonatkozásában közbeszerzési eljárás lefolytatására kötelezett az a Kbt. 5. § (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó szervezet vagy személy, amelynek uniós közbeszerzési értékhatárokat elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzését többségi részben, uniós értékhatárokat el nem érő, de a nemzeti közbeszerzési értékhatárokat elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzését 75%-ot meghaladó mértékben a Kbt. 5. § (1) bekezdésében meghatározott egy vagy több szervezet vagy személy közvetlenül támogatja, feltéve, hogy a beszerzés tárgya olyan építési beruházás, amely a Kbt. 1. melléklete szerinti mélyépítési tevékenységet foglal magában. A mélyépítés fogalma jogszabályban nem rendezett, ezért egyrészt a magasépítés fogalmából kiindulva (az állami magasépítési beruházások megvalósításáról szóló 2018. évi CXCVIII. törvény 1. § 4. pontja), másrészt szakmai leírások alapján kérdező álláspontja szerint az alábbiak szerint értelmezendő: minden olyan építési tevékenységet magában foglal, amely a talajszint alatti munkavégzést, vagy a talajszint feletti szerkezetek talajjal való kapcsolatát érinti és nem minősül magasépítésnek. Helyes-e az az értelmezés, hogy amennyiben a beszerzés fő tárgya épület átalakítása/ felújítása/ korszerűsítése/ bővítése, amely szükségszerűen tartalmaz mélyépítési tevékenységet is, ez a tény nem alapozza meg a Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontja alapján a közbeszerzési kötelezettséget?*

#### **A Közbeszerzési Hatóság válasza:**

**A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint amennyiben a beszerzés fő tárgya nem mélyépítési munkálatok, hanem csak szükségszerű velejárója a kivitelezésnek a mélyépítés, az nem alapozza meg a Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontja szerinti ajánlatkérői minőséget.**

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:**

A Közbeszerzési Hatóság mindenekelőtt rögzíti, hogy a Kbt. 5. § (2) bekezdés szerinti ajánlatkérői minőség fennállásának értékelését megelőzően a Kbt. 5. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését kell ajánlatkérőknek vizsgálni. Amennyiben az ajánlatkérő vonatkozásában a Kbt. 5. § (1) bekezdése szerinti követelmények nem állnak fenn és beszerzése támogatásból valósul meg, a támogatás mértékére és a beszerzés tárgyára figyelemmel kell az adott beszerzés közbeszerzési kötelezettségét megállapítani. A 2014/24/EU Irányelv 13. cikkének a) pontja az alábbi rendelkezéseket tartalmazza: „Ezt az irányelvet a következő szerződések odaítélése során kell alkalmazni: a) az ajánlatkérő szervek által 50 %-ot meghaladó mértékben közvetlenül támogatott, építési beruházásra irányuló szerződések, amelyek hea nélküli

becsült értéke eléri az 5 186 000 EUR összeget, amennyiben ezek a szerződések az alábbi tevékenységek valamelyikére vonatkoznak: i. a II. mellékletben felsorolt mélyépítési tevékenységek, ii. kórházak, sportlétesítmények, szabadidős és szórakoztató létesítmények, iskolák és felsőoktatási épületek, illetve közigazgatási rendeltetésű épületek építési munkái”. A vegyes beszerzések kapcsán a Kbt. 23. §-a tartalmaz eligazító rendelkezéseket. Ezek értelmében amennyiben a beszerzés egyes elemei magukba foglalnak a Kbt. 5. § (2) bekezdés valamely pontja szerinti tevékenységet, mások pedig nem, akkor a Kbt. 23. § (1) bekezdésének első mondata az irányadó: e § rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha – a 22. §-ban foglalt eseteken kívül – egy beszerzés különböző elemeire eltérő jogi szabályozás vonatkozik – akár olyan módon, hogy e törvény alapján eltérő szabályok alkalmazandóak, akár olyan módon, hogy a beszerzés részben nem tartozik e törvény hatálya alá. A Kbt. 23. § (2) bekezdése szerint, ha a beszerzés különböző elemei objektíve nem szétválaszthatóak, és szükségszerűen egy szerződés tárgyát képezik, a szerződés megkötésére alkalmazandó szabályokat a beszerzés fő tárgya határozza meg. A Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontját tehát a 2014/24/EU irányelv, illetve a Kbt. 23. § (2) bekezdése tükrében úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a mélyépítés minősül a beszerzés fő tárgyának, akkor az ajánlatkérőnek a Kbt. 5. § (2) bekezdése alapján közbeszerzési eljárást kell lefolytatnia, ha a támogatás intenzitása eléri az ott meghatározott mértéket, továbbá az egyéb konjunktív feltételek (a támogató személye a Kbt. 5. § (1) bekezdés szerinti szervezet, a becsült érték eléri az irányadó közbeszerzési értékhatárt) is fennállnak. Ha a mélyépítési tevékenység nem meghatározó jellegű – például csupán egy magasépítési projekt részeként, például annak alapozási munkálatai körében jelenik meg –, úgy az nem alapozza meg a hivatkozott jogszabályhely alkalmazását. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a Kbt. 5. § (2) bekezdés b) pontjában felsorolt építési munkák – mint például kórház, sport- és szabadidős létesítmény, iskola, felsőoktatási épület vagy közigazgatási rendeltetésű épület – jellemzően magukban foglalnak mélyépítési munkákat is. Amennyiben a jogalkotó célja az lett volna, hogy a Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontja bármilyen csekély mélyépítési munka esetén is alkalmazandó legyen, nem lett volna szükség ezen építési munkák kiemelésére, mint a közbeszerzési kötelezettséget megalapozó körülményre.

**3. kérdés**

A Kbt. 17. § (2) bekezdése szerint „az árubeszerzés vagy a szolgáltatás becsült értéke a rendszeresen vagy az időszakonként visszatérően kötött szerződés esetében: a) az előző naptári év során kötött azonos tárgyú szerződés vagy szerződések szerinti tényleges ellenszolgáltatás, módosítva a következő naptári év alatt várható mennyiségi és értékbeli változással, vagy b) az első teljesítést követő, a következő tizenkét hónap alatti vagy a tizenkét hónapnál hosszabb időre kötött szerződés vagy szerződések időtartama alatti becsült ellenszolgáltatás.” Ha egy adott szolgáltatás vagy áru esetén rendszeresen, vagy időszakonként visszatérően köt szerződést egy ajánlatkérő, (például minden évben köt egy 1 éves szerződést), akkor jogszerűen határozza meg a becsült értéket az előző naptári év során kötött azonos tárgyú szerződés szerinti tényleges ellenszolgáltatást alapul véve, módosítva a következő naptári év alatt várható mennyiségi és értékbeli változással. Jogszerű-e a becsült érték meghatározása abban az esetben is, ha Ajánlatkérő számára előre ismert, hogy az adott szolgáltatásra a következő évben is szüksége lesz, tehát akkor is szükséges lesz új beszerzést megvalósítania?

**A Közbeszerzési Hatóság válasza:**

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint, ha az ajánlatkérő rendszeres jelleggel vagy időszakonként visszatérően felmerülő beszerzésére köt szerződést, és annak időtartama nem haladja meg az egy évet, a becsült értéket éves szinten kell meghatározni. Ezek figyelembevételével, a Kbt. 17. § (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt szabályokat kell alkalmazni a becsült érték meghatározásakor akkor is, ha a megkötendő szerződés időtartama egy évnél rövidebb, illetve – a Kbt. 19. § (1) bekezdésének figyelembevételével – abban az esetben is, ha az ajánlatkérő előre látja, hogy a beszerzést a következő évben is meg kívánja valósítani, de az aktuális beszerzési igénye az egy évet nem haladja meg.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:

Az ajánlatkérők működése során gyakran merülnek fel olyan áru- vagy szolgáltatásbeszerzési igények, amelyek rendszeres jelleggel vagy időszakonként visszatérően jelentkeznek, és a folyamatos működés biztosítása érdekében az ezekre vonatkozó szerződéseket jellemzően évről évre újra meg kell kötni. A Kbt. 17. § (2) bekezdése kifejezetten az ilyen szerződések becsült értékének meghatározására ad módszert. E rendelkezés alapján az ajánlatkérő két módon határozhatja meg a becsült érté-

ket: az előző naptári év során kötött azonos tárgyú szerződés(ek) tényleges ellenszolgáltatásából kiindulva, a következő évben várható mennyiségi vagy értékbeli változásokkal korrigálva; vagy az első teljesítést követő 12 hónap alatt, illetve – ha a szerződés ennél hosszabb – a szerződés teljes időtartama alatt várható ellenszolgáltatás alapján. Ennek megfelelően, ha egy ajánlatkérő minden évben külön, egyéves szerződést köt ugyanazon szolgáltatásra vagy árubeszerzésre, és a beszerzés rendszeresen vagy időszakonként visszatérően merül fel, akkor a becsült értéket az előző naptári év tényleges ellenszolgáltatásából kiindulva kell meghatározni, a következő évre várható változások figyelembevételével. Ugyanakkor fontos korlát, hogy a Kbt. 19. § (1) bekezdése alapján a becsült érték meghatározása nem irányulhat a közbeszerzési kötelezettség megkerülésére, és nem vezethet a beszerzés mesterséges részekre bontásához.

**4. kérdés**

4.1. Amennyiben ajánlattevő egy közbeszerzési eljárásból a Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján kizárásra kerül, amely döntést jogorvoslati eljárás keretében megtámad, úgy helyes-e azon értelmezés, hogy ebben az esetben nem áll fenn az ajánlattevővel szemben a Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti kizáró ok addig, amíg a jogorvoslati eljárás tart? Ajánlattevő tehet ajánlatot másik közbeszerzési eljárásban a Közbeszerzési Döntőbizottság véglegessé vált határozatának meghozataláig?

4.2. Amennyiben a 4.1. pontra feltett kérdésre a válasz igen, továbbá a jogorvoslati eljárásban az ajánlatkérő kizárásról hozott döntését jogszerűnek mondják ki, úgy helyes-e azon értelmezés, hogy a döntésnek azon szerződésekre, amelyet esetlegesen az „átmeneti időszakban” (a jogorvoslati eljárás időtartama alatt) indult közbeszerzési eljárás keretében nyert el ajánlattevő, nincs jogkövetkezménye?

**A Közbeszerzési Hatóság válasza:**

4.1. A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint, a Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont hb) alpontja szerinti kizáró ok abban az esetben, ha a kizárás tekintetében jogorvoslati eljárás került megindításra, a Közbeszerzési Döntőbizottság hamis adatszolgáltatás tényét és a kizárás jogszerűségét megállapító határozatának a véglegessé válásával következik be, ezen időpontig az érintett gazdasági szereplő nem áll ezen kizáró ok hatálya alatt.

4.2. A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint, a

**Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti kizáró ok fennállásának az annak kezdete előtt kötött szerződések tekintetében nincs relevanciája, tekintettel arra, hogy a Kbt. nem tartalmaz visszaható hatályú jogkövetkezményt a hamis adatszolgáltatás vagy hamis nyilatkozattétel időpontja és a kizáró ok bekövetkezte közötti időre.**

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:**

4.1. Tekintettel arra, hogy a Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont hb) alpontjában meghatározott kizáró ok kizárólag az azt megállapító döntőbizottsági határozat véglegessé válásával áll be, az ajánlattevővel szemben e kizáró ok fennállása más közbeszerzési eljárásban ezen időpontot megelőzően nem állapítható meg, közbeszerzési eljárásokban részt vehet. A Kbt. 62. § (1) bekezdés hb) pontja szerinti kizáró ok az ajánlatkérő Kbt. 62. § (1) bekezdés i) pont szerinti kizáró döntésének meghozatalával egyidejűleg nem áll be automatikusan. Amennyiben az érintett gazdasági szereplő a kizárásról szóló ajánlatkérői döntéssel szemben jogorvoslati kérelmet nyújt be, a Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont hb) alpont szerinti kizáró ok csak az azt megállapító döntőbizottsági határozat véglegessé válásával áll be. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) 82. § (1) bekezdése kimondja, hogy egy hatóság határozata akkor tekinthető véglegesnek, ha azt a hatóság önmaga már nem változtathatja meg, és ekkor a véglegesség a döntés közlésével beáll. Fentiek alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság, mint hatóság határozata a döntés közlésével véglegesnek tekinthető, így a döntés közlésétől kezdődik a hamis adatszolgáltatás miatti kizáró ok fennállta. Ezen időponttól számított három évig tartozik az érintett ajánlattevő a kizáró ok hatálya alá. Ajánlatkérőnek a Kbt. 62. § (1) bekezdés h) pont szerinti kizáró ok fennállását a 321/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 8. § alapján a Közbeszerzési Hatóság által az EKR-ben közzétett nyilvántartásban kell ellenőriznie. A hatósági nyilvántartás tartalmazza többek között, hogy a kizárásra mikor került sor, az ezzel kapcsolatban indított jogorvoslat tényét, a döntőbizottsági határozat kelte, az esetleges bírósági megtámadás tényét, a bírósági ítélet dátumát, illetve a kizáró ok megszűnésének időpontját is. A kizárással érintett ajánlattevő a kizáró ok bekövetkeztéig nem kerül fel a Közbeszerzési Hatóság által az EKR-ben vezetett, hamis adatszolgáltatás miatt kizárt ajánlattevők nyilvántartásába, azonban felhívjuk állásfoglalást kérő figyelmét, hogy ez a nyilvántar-

tás nem minősül közhitelesnek. A fentiek alapján tehát amennyiben egy gazdasági szereplő vonatkozásában a hamis adatszolgáltatás miatti ajánlatkérői döntés jogszerűségét megállapító döntőbizottsági határozat kerül közlésre, az a gazdasági szereplő kizáró ok hatálya alatt áll, függetlenül attól, hogy felkerült-e a hamis adatszolgáltatás miatt kizárt ajánlattevők nyilvántartásába vagy sem.

4.2. A Kbt. a kizáró okokkal összefüggő további ajánlatkérői kötelezettségeket alapvetően két helyen rendez: a Kbt. 69. § (2) bekezdésben és a Kbt. 74. § (1) bekezdésben. A Kbt. 69. § (2) bekezdés értelmében az ajánlatkérő köteles kizárni azt a gazdasági szereplőt, akivel szemben az eljárás során kizáró ok áll fenn. A Kbt. 143. § (2) bekezdés pedig arra az esetre ír elő kötelezettséget, ha az eljárás alatt fennálló kizáró ok csak a szerződés megkötését követően válik ismertté: ilyenkor az ajánlatkérő köteles a szerződést felmondani, vagy attól – a Ptk. szabályai szerint – elállni. E rendelkezéseken túl a Kbt. nem tartalmaz további előírást vagy külön szabályt a kizáró okokhoz kapcsolódó ajánlatkérői intézkedésekre. Az ajánlatkérői kizárást jogszerűnek kimondó döntőbizottsági határozathoz kapcsolódó esetleges további jogkövetkezmények vizsgálata – az egyes szerződések konkrét tartalmának ismeretében – az ajánlatkérő felelősségi körébe tartozik.

#### **5. kérdés**

*A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tao. törvény) 22/C. és 24/A. §-a szerinti esetekben a támogatási szerződés a sportegyesület és az adózó között jön létre. A Tao. törvény 22/C. §-a szerinti esetben a támogató adózó direkt utalást teljesít a támogatottnak, azaz a közvetlen támogatás az adózótól érkezik. A Tao. törvény 24/A. §-a szerinti esetben az adózó vállalkozás a NAV felé befizetett adóelőlegéről rendelkezik, melyet a NAV átutalással teljesít a támogatott szervezet felé. A Kbt. 5. § (2) bekezdése abban az esetben alkalmazandó, azaz abban az esetben keletkeztet ajánlatkérői státuszt, amennyiben a Kbt. 5. § (1) bekezdése szerinti szervezet közvetlenül támogatja a Kbt. 5. § (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő beruházást. Helyes-e a Kbt. 5. § (2) bekezdésének az az értelmezése, hogy a Tao forrás akkor minősül a Kbt. 5. § (2) bekezdés szerinti közvetlen támogatásnak, amennyiben azt a Kbt. 5. § (1) bekezdésben meghatározott ajánlatkérő nyújtja, azaz a TAO támogatási szerződés Támogatójaként szerződő fél a Kbt. 5. § (1) bekezdése szerinti jogalany? Amennyiben a Tao forrást nem a Kbt. 5. § (1) bekezdésben meghatározott*

*ajánlatkérő nyújtja Támogatóként a kedvezményezett részére, úgy az nem minősül a Kbt. 5. § (2) bekezdése szerinti közvetlen támogatásnak?*

#### **A Közbeszerzési Hatóság válasza:**

**A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az állásfoglalást kérő jogértelmezése helytálló, a Kbt. 5. § (2) bekezdése szerinti ajánlatkérői minőséget megalapozhatják a Tao törvény szerinti felajánlások és források, amennyiben – az egyéb jogszabályi feltételek fennállása esetén – a támogatást a Kbt. 5. § (1) bekezdése szerinti ajánlatkérő nyújtja. Az ajánlatkérői minőség feltételei fennállásának kérdésében ugyanakkor valamennyi releváns körülmény ismeretében, esetről esetre az érintett szervezetnek szükséges döntést hoznia.**

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:**

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy a Tao. törvény szerinti támogatás milyen úton jut el a kedvezményezetthez. Mind a Tao. törvény 22/C. §-a, mind a 24/A. §-a szerinti esetekben a közvetlen támogatás kitétel azáltal valósul meg, hogy konkrét támogatási jogcímen konkrét beszerzésekre kap támogatást a kedvezményezett. A Kbt. 5. § (2) bekezdése szerinti ajánlatkérői minőség fennálltának vizsgálata során az a mérvadó, hogy a támogatást a Kbt. 5. § (1) bekezdés szerinti szervezet (például a Tao. törvény 2. § (2) bekezdés 1) pont szerinti vagyonkezelő alapítvány, közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvány) nyújtja-e. Amennyiben igen, az adott esetben megalapozhatja az ajánlatkérői minőséget.

#### **6. kérdés**

*Egy települési önkormányzat ajánlatkérő egy belterületi fejlesztési beruházást tervez, amely útépitést és az ahhoz kapcsolódó közvilágítás kiépítését foglalja magában. A beruházás keretében a település egyik belterületi utcájában egy rövid szakaszon új aszfaltburkolatú út kialakítása történne, a szükséges szegélyekkel, padkákkal és vízelvezetési megoldásokkal. Az út biztonságos használatának biztosítása érdekében a beruházáshoz kapcsolódóan közvilágítási rendszer kiépítése is szükséges, amely több lámpatest telepítésével, villamos szakági terv alapján valósulna meg. A beruházás sajátossága, hogy az útépités és a közvilágítás egy engedélyezési eljárás keretében kerültek megtervezésre, egy engedély tartalmazza az útépitésre és a közvilágításra vonatkozó hatósági előírásokat, továbbá a forgalomba helyezéshez/használatba vételhez szükséges hatósági engedély kizárólag abban az esetben ad-*

*ható ki, ha mindkét beruházási elem megvalósul. Ugyanakkor a két tevékenység szakági szempontból elkülönül, az útépités mélyépítési, míg a közvilágítás villamos kivitelezési tevékenységnek minősül. Az Ajánlatkérő becslése szerint az útépités, valamint a közvilágítás kiépítése külön-külön nem érik el a nemzeti közbeszerzési értékhatárt, azonban azok együttes becsült értéke már meghaladja azt. Jogszerűnek minősül-e a két beruházási elem (útépités, közvilágítás) külön beszerzésként történő megvalósítása, azaz a Kbt. szabályai alapján azok értékét lehetséges-e részekre bontani? A közös engedélyezési eljárás és az a körülmény, hogy a használatbavétel feltétele mindkét elem megvalósítása, önmagában megalapozza-e a két beruházás funkcionális egységét?*

#### **A Közbeszerzési Hatóság válasza:**

**A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint, a fennálló műszaki-funkcionális egység, valamint az azonos fejlesztési beruházási terv (és az ebből fakadó egységes tervezés, döntés és időbeli összefüggés) és a közös engedélyezési/használatbavételi eljárás együttesen abba az irányba mutat, hogy az állásfoglaláskérésben szereplő beruházások egy beszerzésnek minősülnek, melyek becsült értékének külön-külön történő meghatározása a részekre bontás tilalmába ütközhet. A részekre bontás tilalma fennállásának, vagy fennállása hiányának kérdésében – valamennyi releváns körülményt, és a jelen állásfoglalásban is leírtakat együttesen figyelembe véve és mérlegelve – végsősoron az ajánlatkérőnek szükséges döntést hoznia, tekintettel arra is, hogy kizárólag Ajánlatkérő rendelkezik a beruházások részletes műszaki-szakmai tartalmának ismeretével, amely alapján a részekre bontás vizsgálata megfelelően elvégezhető.**

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:**

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint elsődlegesen a műszaki-gazdasági funkcionális egység vizsgálata során ítéltethető meg az, hogy az építési beruházásokat részekre lehet-e bontani. A Kbt. 19. § (3) bekezdése alapján az egy építési beruházás értéke nem bontható részekre. Az Európai Unió Bírósága a C-16/98. sz. ítéletében kimondta, hogy „az egy építési beruházás fennállásának megítélésakor a gazdasági és műszaki funkció egysége a döntő szempont. A Bíróság rámutatott, hogy azt kell vizsgálni, hogy a külön szerződésekben foglalt építési munkák együtt egy funkciót töltenek-e be, mind műszaki, mind gazdasági értelemben. A közbeszerzés tervezésekor az építési munkák eredményének

gazdasági és műszaki rendeltetése, funkciója a kiindulópont és attól függően kell megítélni, hogy egy szerződéssel vagy több szerződéssel valósíthatók-e meg a beruházások. A beruházások tárgya, rendeltetésének azonossága és felhasználásuk egymással való közvetlen összefüggésének vizsgálata során lehet megítélni, hogy az építési beruházások becsült értékét részekre lehet-e bontani.” A Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanácsnak a becsült érték számítása, a részekre bontás tilalma és a beszerzési igények mesterséges egyesítése tárgyában kiadott útmutatója (2021.09.30., továbbiakban: Útmutató) szerint „A becsült érték meghatározása során az építési beruházások, valamint az építési beruházásokhoz kapcsolódó tervezői és mérnöki szolgáltatások közbeszerzésének részletes szabályairól szóló 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet nyújthat segítséget. A Korm. rendelet 13. § (2) bekezdése ugyanazon építési beruházásnak minősíti az egy építési engedélyben több megvalósulási szakaszra bontott építési beruházást. Ez a szabály további segítséget nyújt az ugyanazon építési beruházás megítéléséhez azzal, hogy az egy építési engedély is a beruházás egységét mutatja. Több engedély ugyanakkor természetesen nem zárja ki az egy egységes építési beruházás megvalósulását.” Annak eldöntése során, hogy egységes beszerzésről van-e szó esetükben, ajánlatkérőknek a beszerzések műszaki tartalmát, rendeltetését és felhasználási célját kell vizsgálniuk. Amennyiben a műszaki-gazdasági funkció egysége, mint fő szempont alapján nem állapítható meg egyértelműen a részekre bontás tilalmának fennállása, illetőleg fennállásának hiánya, úgy segítségül hívhatók a kiegészítő szempontok, amelyek adott esetben az egy közbeszerzés fennállását támasztják alá. Ilyen kiegészítő szempontok lehetnek különösen: az egységes tervezés és döntés, ugyanazon ajánlatkérő személye, azonos jogalap és azonos feltételek a szerződések megkötésekor, időbeli összefüggés, és az egy azonos projekt keretében történő megvalósítás. Az útépítés és a közvilágítás a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint jelen esetben vélhetően műszaki-funkcionális egységet képeznek, mivel a belterületi közút rendeltetésszerű és biztonságos használata kizárólag a két elem együttes megvalósulása esetén biztosítható. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a létesítmény forgalomba helyezése, illetve használatbavétele kizárólag abban az esetben engedélyezhető, ha mind a megfelelő közvilágítás kiépítése, mind az útépítés maradéktalan megvalósítása megtörténik. A Hatóság álláspontja szerint a két beruházási elem

egymásra épül, egymást kiegészítve képesek az elvárt funkciót biztosítani, így a műszaki-funkcionális egység vélhetően megvalósul. Maga az állásfoglalás kérés is azt tartalmazza, hogy a közvilágítás kiépítése a belterületi út kialakításához kapcsolódik, és az út biztonságos használatának biztosítása érdekében szükséges. Az egyéb kiegészítő szempontok fennállása – így különösen az egységes tervezés és döntéshozatal, az azonos ajánlatkérő személye, az egy engedélyezési/használatbavételi eljárás, valamint az időbeli összefüggés – szintén abba az irányba mutatnak, hogy a kérdéses kivitelezési munkák egységesen kezelendők, egy építési beruházásnak minősülnek.

## 7. kérdés

*Az adott közbeszerzési eljárásban ajánlatkérő a Kbt. 54. § (2) bekezdésének megfelelően az eljárást megindító felhívásban megjelölte a fizetési számláját, ahová ajánlattevők ajánlati biztosítékaikat átutalással teljesíthetik. Ez a fizetési számla egy pénzügyi intézménynél vezetett alszámla, mely a főszámlához képest önálló számlaszámmal rendelkezik (az utolsó számjegyei eltérőek). A kérdéses esetben az egyik ajánlattevő nem a felhívásban megjelölt fizetési alszámlára utalta el az ajánlati biztosítékot, hanem az előírt mértékben és határidőre az ajánlatkérőhöz tartozó főszámlára bocsátotta rendelkezésre, mely számlaszám sem a felhívásban, sem a közbeszerzési dokumentumokban nem került megjelölésre. Az utalás során ajánlatkérő a közlemény rovatból egyértelműen azonosította, hogy ezen utalás mely közbeszerzési eljárás tekintetében történt, valamint azt, hogy az ajánlati biztosíték rendelkezésre bocsátására irányult. Az ajánlati biztosíték tehát az előírt határidőre és az előírt mértékben rendelkezésre áll, azzal ajánlatkérő a Kbt. előírásainak megfelelően rendelkezni tud, illetve az ajánlatkérő a Kbt.-ben foglalt esetekben érvényesíteni tudja, azonban az nem a felhívásban előírt számlaszámra került teljesítésre, hanem ajánlatkérő által megjelölt fizetési számla főszámlájára. Megfelelően jár-e el ajánlatkérő abban az esetben, ha az adott eljárásban határidőben, az előírt összegben, a hozzá tartozó fizetési számlára teljesített ajánlati biztosítékot elfogadja, függetlenül attól, hogy az nem a felhívásban megadott, hanem egy ahhoz tartozó főszámlára került utalásra, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre bocsátott összeg feletti rendelkezésben ajánlatkérő nincs korlátozva, azt a Kbt.-ben foglalt esetek fennállása esetén leívhathatja, érvényesítheti.*

## A Közbeszerzési Hatóság válasza:

**A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az állásfoglalás kérésben ismertetett körülmények alapján**

valószínűsíthető, hogy a Kbt. előírásainak megfelelő módon történt az ajánlati biztosíték rendelkezésre bocsátása, ezáltal nem merül fel a Kbt. 73. § (1) bekezdés i) pontja szerinti érvénytelenségi ok alkalmazásának szükségessége.

#### A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:

A Kbt. 54. § (2) bekezdése alapján abban az esetben tekinthető az ajánlati biztosíték megfelelően rendelkezésre bocsátottnak, ha az alábbi feltételek teljesülnek: az ajánlati biztosíték összege megfelel a felhívásban megjelölt mértéknek; az ajánlati biztosíték az ajánlatkérő rendelkezésére áll a Kbt.-ben meghatározott időtartam alatt; a biztosíték nyújtásának módja megfelel a Kbt. 54. § (2) bekezdésében meghatározott formáknak; kétséget kizáróan megállapítható, hogy az összeg az adott közbeszerzési eljárásban ajánlati biztosíték nyújtása céljából került az ajánlatkérő rendelkezésére bocsátásra, és így az utalás jogcíme egyértelműen azonosítható; ajánlatkérő az ajánlati biztosíték felett a Kbt. által meghatározott időtartam alatt teljeskörű rendelkezési joggal bír. Az, hogy az ajánlati felhívásban az ajánlatkérő meghatározza azt a bankszámlaszámot, amelyre az ajánlati biztosítékot utalással teljesíteni kéri, alapvetően azt a célt szolgálja, hogy a biztosíték jogszerű rendelkezésre bocsátásának és érvényesíthetőségének feltételei maradáktalanul teljesüljenek. Abban az esetben, ha az ajánlati biztosíték a felhívásban előírttól eltérő bankszámlára kerül teljesítésre, de a megfelelő összeg határidőben megérkezett, egyértelműen beazonosítható az utalás jogcíme, hogy az adott közbeszerzési eljárásban ajánlati biztosítékként került utalásra, az ajánlatkérő a főszámla felett korlátozás nélkül rendelkezik, az ajánlati biztosíték megfelelően rendelkezésre bocsátottnak minősül. Ezek együttes fennállása esetén megállapítható, hogy az ajánlatkérő ténylegesen ugyanabba a helyzetbe került, mintha az utalás a felhívásban megjelölt alszámlára történt volna.

#### 8. kérdés

Egy több szektorban is tevékenykedő gazdasági szereplő a közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlatában üzleti titokká kívánja nyilvánítani a gyártó, termék megnevezés, márkanév, fantázianév, EU ököcímke azonosító adatcsoportot. A gazdasági szereplő érvelése szerint ezek az adatok együttesen olyan összefüggő adatcsoportot alkotnak, amelyből az ajánlattevő által alkalmazott konkrét gyártó személye, technológiai háttere és termékportfóliója beazonosítható. Ezen adatcsoport

üzleti titokká minősítésével a gazdasági szereplő a gyártó kilétét kívánja titokban tartani, ehhez ugyanakkor minden olyan adat egyidejű titkosítása is szükséges, amelyből a gyártó kiléte egyértelműen és közvetlenül kiderül vagy kikövetkeztethető. Az alább ismertetett tényállási elemek és az azokból levont következtetések az állásfoglalást kérő nyilatkozatán és előadásán alapulnak.

Egy termék gyártója kizárólag akkor ismerhető meg elektronikus, hatósági vagy egyéb nyilvántartásból, ha ismert a termék maga is. Épp emiatt szükséges a gyártó kiléte, mint vagyoni értékkel bíró információ védelme érdekében minden olyan adatot is egyidejűleg üzleti titokként kezelni, ami biztosítja, hogy a gyártó személye semmiképp ne legyen kikövetkeztethető. Ennek kapcsán állásfoglalást kérő szerint kijelenthető, hogy amennyiben ezen megjelölt adatok mindegyike üzleti titok, akkor ezek az információk nem érhetők el elektronikus, hatósági vagy egyéb nyilvántartásból, így ezen adatcsoport üzleti titokká minősítése nem ütközik a Kbt. 44. § (2) bekezdésébe. Mindezek az információk az ajánlattevő üzleti stratégiájának és beszerzési politikájának lényeges elemei, amelyek nem nyilvánosak, és amelyek megismerése a cég versenytársai számára jelentős piaci előnyt biztosítana. A gyártó kiléte, a márka és a termékek fantázianeve nem pusztán technikai adat, hanem az ajánlattevő által felépített, üzleti tárgyalások eredményeként elért beszállítói kapcsolatrendszer és kedvezménystruktúra alapját képezi. A gyártóval fennálló kereskedelmi feltételek (pl. exkluzivitás, árképzés, logisztikai megállapodások, disztribúciós feltételek) üzleti értéket képviselnek, így a gyártó személyének nyilvánosságra kerülése veszélyeztetné az ajánlattevő gazdasági érdekeit és tárgyalási pozícióját. Az egyes adatok (gyártó, márkanév, termék megnevezés, fantázianév, EU ököcímke) egymással szoros logikai kapcsolatban állnak: bármelyik adat nyilvánosságra kerülése közvetve lehetővé tenné a többi, titkolt adat (leginkább a gyártó személyének) visszakövetkeztetését. Például egy EU ököcímkevel rendelkező termék vagy egyedi fantázianév is önmagában elegendő lehet a gyártó azonosításához, így az adatok csak együttesen kezelhetők titkosan. Amennyiben az ajánlatkérő ezen adatok nyilvánosságra hozatalát engedélyezné, állásfoglalást kérő szerint a versenytársak azonnal beazonosíthatnák az ajánlattevő által alkalmazott gyártót és termékcsoportot, megkereshetnék ugyanazt a gyártót saját beszerzési céljaikra, ezáltal gyengítve adott ajánlattevő piaci pozícióját, következtetéseket vonhatnának le az ajánlattevő árképzési stratégiájáról és beszerzési csatornáiról. A fentiek alapján a gyártó személye és az annak megismeréséhez kapcsolódó adatok állásfoglalást kérő álláspontja szerint közvetlenül vagyoni értékkel bíró olyan tények, érzékeny üzleti információk, amelyekből ajánlattevő beszerzési

és értékesítési politikájára, stratégiájára, értékesítési csatornáikra következtetések vonhatók le, és amelyek versenytársak általi megismerése versenyhátrányt okozna ajánlattevő számára. Ez az érdeksérelem (a gyártó személyének megismerése) a fent leírtak alapján egyértelműen azáltal következne be, ha a megjelölt adatok nyilvánosságra kerülnének, így egyértelműen bizonyított, hogy a megjelölt érdeksérelem a nyilvánosságra hozatal következménye, azzal ok-okozati összefüggésben áll. Fentiek abban az esetben is relevánsak, amennyiben valamely termék gyártója nem külső partner, hanem a gazdasági szereplő maga. Ezen esetben az üzleti titokkal védett információ továbbra is a gyártó személye és minden olyan adat, amelyből ez kiderül vagy kikövetkeztethető. Saját gyártású termékek esetén a gyártó kiléte annak okán képvisel védendő, vagyoni értékkel bíró információt, mert az egyáltalán nem érhető el nyilvánosan, hogy pontosan milyen termékek találhatók meg a cég portfóliójában, ennek az információnak van piaci értéke. Amennyiben a gazdasági szereplő versenytársai megtudnák, hogy az eljáráson belül mely termékek a saját gyártású termékei a cégnek, ezzel egy olyan, rendkívül értékes piaci információhoz jutnának hozzá, amelynek birtokában a következő időszak tendereiben már ők is ennek megfelelően tudnának árazni, így a cég elveszítené a saját gyártásból adódó árelőnyét, ami nyilvánvalóan ellentétes a gazdasági társaság üzleti érdekeivel. Vonatkozik-e a gyártó, forgalmazó titkosítását érintő általános tilalom - a D.399/17/2024. számú határozatra tekintettel - a fenti indoklás mellett a gyártó, forgalmazó megnevezésére, és azon adatokra is, amelyekből az ő személye kikövetkeztethető?

#### **A Közbeszerzési Hatóság válasza:**

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint a közbeszerzési eljárásban megajánlott termékek gyártójának üzleti titokká minősítése alapvetően a közpénzek felhasználásának érdemi ellenőrizhetőségét jelentősen korlátozná, ezért általános jelleggel nem megalapozott. A gyártó és a forgalmazó személyének kikövetkeztetésére alkalmas egyéb információk az üzleti titokká nyilvánítás általános szabályai szerint részesíthetők védelemben, azonban az indokolásnak túl kell terjednie azon, hogy a gyártó, illetve a forgalmazó személyének megismerhetőségét védje.

A Hatóság álláspontja szerint annak megítélése, hogy egy adat jogszerűen minősíthető-e üzleti titokká, minden esetben az adott ügy körülményeinek vizsgálata alapján lehetséges. Az üzleti titokra történő hivatkozás önmagában nem elegendő, annak konkrét és okszerű indokolással kell alátámasztania,

hogy az adott információ nyilvánosságra kerülése milyen módon és miért okozna aránytalan sérelmet az ajánlattevő részére.

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:**

A Kbt. 44. §-a az üzleti titok védelmére vonatkozóan a közbeszerzési eljárások nyilvánosságának és átláthatóságának elve alóli kivételként állapít meg szabályokat, melyek csak szűk körben, szigorúan indokolt esetben alkalmazhatóak. Az üzleti titok fogalmát a Kbt. 44. § (1) bekezdése értelmében az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény 1. § (1) bekezdése szerinti definíció alapján kell értelmezni. Ennek értelmében ahhoz, hogy valami üzleti titoknak minősüljön, több feltétel együttes teljesülése szükséges: üzleti titok valamilyen tény, tájékoztatás, egyéb adat vagy ezekből készült összeállítás lehet; az üzleti titkot képező információnak vagyoni értékkel kell bírnia; a tényeknek, tájékoztatásoknak, adatoknak gazdasági tevékenységhez kell kapcsolódniuk, ami elkülöníti az üzleti titkot a magán titoktól; a tények, tájékoztatások, adatok titkosak kell, hogy legyenek, nem közismertek és az érintettek számára nem könnyen hozzáférhetők; valamint a titok jogosultjának megfelelő (az adott helyzetben általában elvárható) intézkedéseket kell hoznia a titok fenntartásával összefüggésben. A Hatóság álláspontja szerint a gyártó személye, valamint az ennek kikövetkeztethetőségét megalapozó információk vonatkozásában - az állásfoglalás kérdésben előadottakat is figyelembe véve - ezen feltételek fennállása általános jelleggel nem állapítható meg. A Hatóság nem ért egyet a gazdasági szereplő azon érvelésével, amely szerint a gyártó kilétének megismerése önmagában lehetővé tenné a versenytársak számára azonos kereskedelmi feltételek vagy kedvezmények elérését. Önmagában annak ténye, hogy egy adott terméket mely gyártó állít elő, nem alkalmas arra, hogy a versenytársak ezen termék értékesítése esetén automatikusan azonos piaci feltételekhez jussanak. A piaci kapcsolatok, kedvezmények, árképzési mechanizmusok, megállapodások és egyéb feltételek ugyanis nem kizárólag a gyártó személyétől függenek, hanem számos további körülménytől. Az üzleti titokká nyilvánítást kérő gazdasági szereplő által hivatkozott érdeksérelem emellett döntően jövőbeli, feltételezett piaci hátrányokra és általánosságokra épül, amelyek konkrét, objektív körülményekkel nem kerültek alátámasztásra. A közbeszerzési eljárások elsődleges célja a közpénzek hatékony, észszerű és gazdaságos felhasználása, amely

elsőbbséget élvez az egyes piaci szereplők érdekeivel szemben. Amennyiben az ajánlatkérő beszerzési igénye azonos feltételek mellett alacsonyabb áron is kielégíthető, ez olyan körülmény, amelyet az ajánlatkérőnek a közbeszerzési alapelvek alapján figyelembe kell vennie. Ezzel szemben nem elfogadható az az érv, miszerint a versenytársak számára magasabb beszerzési ár fenntartását tekintve védendő érdeknek pusztán egyes gazdasági szereplők nyereségességének megőrzése érdekében. Nem alapozza meg önmagában a gyártó személyének üzleti titokként történő kezelését az a körülmény, hogy a gazdasági szereplő piaci előnye kedvező beszerzési kapcsolatokon alapul. A közbeszerzési eljárás sajátosságaira tekintettel ugyanis az adott közbeszerzési eljárásban a megajánlott termék gyártója személyének a megismerhetősége alapvetően is korlátozott, hiszen az jellemzően nem kerül a felolvasólapra, ezzel a bontási jegyzőkönyv útján automatikusan nem jut a többi ajánlattevő tudomására. A Kbt. 45. § (1) bekezdése értelmében az iratbetekintési kérelemben meg kell jelölni, hogy milyen feltételezett jogsértésre tekintettel kéri azt az adott ajánlattevő. A Kbt. 43. § (2) bekezdése alapján a közbeszerzési szerződéseket haladéktalanul közzé kell tenni a CoRe és az EKR rendszerben, amelynek keretében az ajánlat releváns műszaki tartalma is megismerhetővé válik. Természetesen nem kizárt, hogy ezen dokumentumokban ajánlattevő az ajánlat egyes részeit vagy adatait - a Kbt. 44. § (2) bekezdés a), d) és e) pontjainak figyelembevételével - jogszerűen üzleti titokká nyilvánítsa, azonban a gyártó személyének, és ezzel együtt a megajánlott konkrét terméknek a megismerhetősége és ellenőrizhetősége az eljárás átláthatóságának és utólagos ellenőrizhetőségének egyik alapvető biztosítéka. A megajánlott termék és annak gyártója olyan információnak minősülhet, amely az ajánlat megfelelőségének, az egyenlő bánásmód követelményének és a közpénzek felhasználásának utólagos ellenőrizhetősége szempontjából is jelentőséggel bír. Ezt az értelmezést támasztja alá a Döntőbizottság D.489/18/2020. számú határozatában tett megállapítása is: „A Döntőbizottság a fentiek alapján megállapította, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatában üzleti titokká nyilvánított termékfotók a Kbt. 44. § (2) bekezdése d) pontja szerinti tilalmi körbe esnek, mert a megajánlott árukat és azok összetevőire vonatkozó olyan adatokat tartalmaznak, amelyek az adott áru (etalon termékek) csomagolása alapján bárki számára megismerhető, széles körben ismert, hozzáférhető, ekként [az üzleti titokká nyilvánítás] nem felelt meg

annak az általános követelménynek, hogy a nyilvánosságra hozatal számára a gazdasági tevékenysége szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Önmagában az, hogy egy ajánlattevő nem kívánja a versenytársak tudomására hozni, hogy mely konkrét terméket ajánlotta meg, még nem alapozza meg a termékek képét és összetevőit tartalmazó fotók üzleti titokkörbe tartozását. A közbeszerzési eljárások során a nyilvánosság biztosítása és az átláthatóság olyan követelmények, amelynek korlátozása az ajánlattevő üzleti titkára hivatkozással csak szűk körben és a Kbt.-ben megfogalmazott feltételek fennállása esetén valósulhat meg.” Az állásfoglalást kérő által hivatkozott D.399/17/2024. számú határozat megállapításaival tehát a Hatóság egyetért. Mindezek alapján a Hatóság álláspontja szerint a gyártó személye – különös tekintettel az állásfoglalás-kérésben előadott indokolásra, valamint a Kbt. 2. §-ában foglalt alapelvekre – általános jelleggel nem tekinthető olyan információnak, amelynek üzleti titokként történő kezelése a közbeszerzési eljárás átláthatóságának korlátozását indokolná. A Hatóság ugyanakkor nem zárja ki, hogy egyedi, megfelelően alátámasztott körülmények fennállása esetén a gyártó személyéhez kapcsolódó egyes információk üzleti titokként történő kezelése indokolt lehet. A részinformációk azonban csak akkor vonhatók üzleti titokvédelem alá, ha az ezt alátámasztó érdeksérellem nem kizárólag a gyártó vagy forgalmazó személyének megismerhetőségében áll. A Hatóság álláspontja szerint a saját gyártású termékek tekintetében előadott érvelés sem alapozza meg automatikusan az üzleti titokká minősítés jogszerűségét. Adott esetben a Kbt. 44. § (2) bekezdés d) pontja alapján elképzelhető, hogy egyes részinformációk üzleti titokká nyilvánítása jogszerű, de az ezt alátámasztó indokolásnak minden esetben megfelelőnek és okszerűnek kell lennie. Ilyen eset lehet például, ha ajánlattevő igazolni tudja, hogy ezen információ nyilvánosságra hozatala milyen konkrét és aránytalan sérelmet okozna számára.

## 9. kérdés

*Egy közbeszerzési eljárásban az összesített ajánlati árként értékelésre kerülő ár mögött levő, egyes megajánlott termékek nettó egységára jogszerűen üzleti titokká minősíthető?*

### A Közbeszerzési Hatóság válasza:

**A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az összesített ajánlati árat megalapozó egyes egységáruk jogszerűen minősíthetőek üzleti titoknak, amennyiben**

**azok nyilvánosságra hozatala az érintett gazdasági szereplő üzleti érdekeit megalapozottan és aránytalanul sértené.**

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása:**

A Hatóság álláspontját támasztja alá az elmúlt évek döntőbizottsági gyakorlata is. A D.299/21/2024. számú határozatának 63-64. pontjában a Döntőbizottság megállapította, hogy a beszállító adatai és a beszállítóknak fizetendő egységarak nem minősülnek értékelési szempontokra tett ajánlati elemnek sem, mivel a két értékelési szempont az ajánlati összár és a járműgyártói és/vagy első beépítésű termék megajánlása voltak, és ezért egyikre sem kellett a beszállító adatait vagy a számára fizetendő egységarakat megajánlani. Azt viszont a jogalkotó kifejezetten megengedte a Kbt. 44. § (3) bekezdésében a gazdasági szereplők számára, hogy az értékelési szempontokra tett ajánlati elemek alapjául szolgáló részinformációk, alapadatok (így különösen az árazott költségvetés) nyilvánosságra hozatalát megtilthassák. A Döntőbizottság megállapította, hogy a beszállító adatai és a beszállítóknak fizetendő egységarak az értékelési szempontokra tett ajánlati elemek alapjául szolgáló adatoknak minősülnek, ezért a Kbt. 44. § (3) bekezdése alapján ajánlattevő megtilthatta a nyilvánosságra hozatalukat. A Hatóság mindkét kérdés kapcsán kiemeli, hogy az üzleti titokká nyilvánítás jogszerűsége minden esetben egyedileg ítéltető meg az üzleti titokká nyilvánítandó információt és az azt alátámasztó indokolást együttesen értékelve.

#### **10. kérdés**

*Az alábbi két beruházás esetében fennáll-e a Kbt. szerinti részekre bontás tilalma?*

*Az egyik projekt a „... utca burkolatfelújítása” tárgyú beruházás, amely a „TOP...” azonosító számú támogatási konstrukció keretében valósulna meg. A beruházás tárgya belterületi, szilárd burkolatú út felújítása. Az érintett útszakasz a település központi részén található, a település egyik fő közlekedési útvonalát képezi. A másik projekt a „... elkerülő út” kialakítása, amely a „KAP-...” kódszámú pályázati forrásból kerülne megvalósításra. A beruházás helyszíne a ...-os számú főút túloldalán, a település belterületi szakaszán kívül található. A projekt keretében a jelenlegi földút zúzottkő terítést kapna. A két beruházás egymástól mind területileg, mind funkcionálisan, továbbá finanszírozási és műszaki tartalmát tekintve is jól elkülönül. A projektek területileg nem kapcsolódnak egymáshoz, mivel: az egyik beruházás a település bel-*

*területi, lakóövezeti részén található, míg a másik külterületi szakaszon valósulna meg, amelyet a ...-os számú országos közút fizikailag is elválaszt a belterületi projekttől. A projektek finanszírozási forrása eltérő, azok külön pályázati konstrukcióból valósulnak meg, egymástól független támogatási háttérrel. A beruházások műszaki tartalma és jellege szintén eltérő: az egyik esetben meglévő szilárd burkolatú út felújítása történne, míg a másik esetben egy külterületi út zúzottkő burkolattal történő ellátása valósulna meg.*

#### **A Közbeszerzési Hatóság válasza:**

**A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint a beszerzések részekre bonthatóságának megítélése során elsődleges jelentősége annak van, hogy az érintett munkák a Kbt. 1. számú melléklete alapján egységes tevékenységnek minősülnek-e. Amennyiben ez önmagában nem állapítható meg, ajánlatkérőnek kiegészítő szempontként az elérendő közös projektcélt, egységes tervezést és döntéshozatalt, továbbá az időbeli összefüggést mérlegelve szükséges megvizsgálnia a részekre bontás lehetőségét. A részekre bontás tilalma fennállásának, vagy fennállása hiányának kérdésében – valamennyi releváns körülményt, és a jelen állásfoglalásban is leírtakat együttesen figyelembe véve és mérlegelve – végső soron az ajánlatkérőnek szükséges döntést hoznia, tekintettel arra is, hogy kizárólag ajánlatkérő rendelkezik a beruházások részletes műszaki-szakmai tartalmának ismeretével, amely alapján a részekre bontás vizsgálata megfelelően elvégezhető.**

#### **A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása**

A Kbt. 19. § (3) bekezdése alapján az egy építési beruházás értéke nem bontható részekre. Az egy építési beruházás meghatározása a vizsgálat elsődleges szempontja annak megítélésével kapcsolatban, hogy építési beruházások esetében mi tekinthető a Kbt. hivatkozott rendelkezése szerinti egységnek. Az „egy építési beruházás” fogalmának értelmezése során a Kbt. 8. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésekből szükséges kiindulni. A Kbt. 8. § (3) bekezdése szerint az építési beruházás a következő valamely munka megrendelése (és átvétele) az ajánlatkérő részéről: a) a Kbt. 1. mellékletében felsorolt tevékenységek egyikéhez kapcsolódó munka kivitelezése vagy kivitelezése és külön jogszabályban meghatározott tervezése együtt; b) építmény kivitelezése vagy kivitelezése és külön jogszabályban meghatározott tervezése együtt; c) az ajánlatkérő által meghatározott követelményeknek megfelelő építmény bármilyen

eszközzel vagy módon történő kivitelezése. A fentiekre tekintettel a vizsgálat elsődleges szempontja annak megállapítása, hogy az érintett útépitési munkák műszaki tartalma egységesnek tekinthető-e, illetve azok a Kbt. 1. melléklete szerinti azonos vagy egymással szorosán összefüggő tevékenységi körbe tartoznak-e. Annak eldöntése érdekében, hogy a hivatkozott útépitési munkák egy építési beruházásnak minősülnek-e, az ajánlatkérőnek az egyes kivitelezések pontos műszaki tartalmát kell összehasonlítani. Amennyiben ezek a munkák a Kbt. 1. számú melléklete alapján egységesek, a két beszerzés jogszerű részekre bontására nincs lehetőség. Abban az esetben, ha az ajánlatkérő álláspontja szerint a beruházások műszaki tartalma – különös tekintettel az állásfoglalás kérelmében említett műszaki eltérésekre – önmagában nem alapozza meg az egységes

kezelés követelményét, további kiegészítő szempontok vizsgálata is indokolt lehet. A vizsgálat során, mint kiegészítő szempont figyelemmel lehet lenni különösen az egységes tervezésre és döntéshozatalra, az ajánlatkérő személyének azonosságára, továbbá az azonos projekt cél megvalósítására is. Figyelemmel arra, hogy a két beruházást nem kapcsolja össze azonos projekt cél, vélhetően nem áll fenn az egységes tervezés és döntéshozatal. A vizsgált körülmények összességében arra utalnak, hogy nem beszélhetünk egységes építési beruházásról, ugyanakkor ajánlatkérő számára javasolt valamennyi releváns körülmény teljeskörű értékelése. A Kbt. és a kapcsolódó jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos valamennyi döntés és azokért való felelősség a döntéshozó, illetve az ajánlatkérő joga és kötelezettsége.